

Alles wat adem g/heeft

8 mei 2022

Viering van Woord en Tafel

in de cyclus "God, de aarde... en allen die haar bewonen"

Openingslied: Alles wat adem heeft love de Heer

Woord van welkom

welkom op deze tweede zondag van mei en altijd dan ook op moederdag. Het moederen is gelukkig niet alleen voor ouders weggelegd maar raakt aan allen die hun liefde delen met wat hun lief is. Liefde die we net bezongen hebben als levens adem. Het thema van vandaag Alles wat adem geeft, alles wat adem heeft. Hemel en aarde bijeen in ons gemeenschappelijk huis, bijeen in het heiligdom van de Eeuwige. De adem van God is overal waar wij haar herkennen als fundament en bron voor ons bestaan en van waaruit we willen leven. Leven in een complexe samenleving. Zij doordeseemt heel de schepping, woont in ons midden en wordt tastbaar in het breken en delen van de gaven die door Jezus van Nazareth ons gegeven zijn, ook vandaag zullen wij dat in deze viering doen om te doen als hij, en te leven uit de naam De Eeuwige.

Openingsgebed. Bidden wij:

Goede god, levensadem,
Belofte van toekomst
U roepen wij aan in een wereld met talloze stemmen
die ons verleiden tot kopen en verbruiken,
Die ons uitdagen ons leven in eigen hand te nemen
Die ons bang maken en opzetten tegen elkaar
Die die de ruimte bezetten
Waarin we elkaar en u mogen ontmoeten
Vergeef ons hiervoor en geef ons kracht om het goede te doen
Doe ons wortelen in het leven
En uitgroeien tot wie wij ten diepste zijn
Dat wij horen met oor en hart
En verstaan als u ons roept, uw adem inademen..
Om naar de ander te gaan.
Eeuwige, Ontferm u over ons.

Eerste lezing: Psalm 104 24-35

Hoe talrijk zijn uw werken, HEER.

Alles hebt U met wijsheid gemaakt,

vol van uw schepselen is de aarde.

Zie hoe wijd de zee zich uitstrekt.

Daar wemelt het, zonder tal,

van dieren, klein en groot.

Daar bewegen de schepen zich voort,

daar gaat Leviatan, door U gemaakt om mee te spelen.

En allen zien ernaar uit

dat U voedsel geeft, op de juiste tijd.

Geeft U het, dan doen zij zich tegoed,

opent zich uw hand, dan worden zij verzadigd.

Verberg uw gelaat en zij bezwijken van angst,

ontneem hun de adem en het is met hen gedaan,

dan keren zij terug tot het stof dat zij waren.

Zend uw adem en zij worden geschapen,

zo geeft U de aarde een nieuw gelaat.

De luister van de HEER moge eeuwig duren,

laat de HEER zich verheugen in zijn werken.

Hij richt zijn oog op de aarde en zij beeft,

Hij raakt de bergen aan en zij stoten rook uit.

Voor de HEER wil ik zingen zolang ik leef,
Een lied voor mijn God zolang ik besta
Moge mijn lofzang de HEER behagen
Zoals ik mijn vreugde vind in hem.
Zondaars zullen van de aardbodem verdwijnen,
Onrechtvaardigen zullen niet meer bestaan.
Prijs de HEER, mijn ziel, Halleluja

Lied: Wek mijn zachtheid.

Lezing uit Lucas: 13-36

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt.

Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden.

Hij vroeg hun: 'Waar loopt u toch over te praten?' Daarop bleven ze somber gestemd staan.

Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: 'Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'

Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'

Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus uit Nazaret, een machtig profeet in woord en daad in de ogen van God en van het hele volk. Onze hogepriesters en leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.

Wij leefden in de hoop dat hij degene was die Israël zou bevrijden, maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.

Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden ons in verwarring gebracht. Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen, vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen zeggen dat er engelen aan hen waren verschenen.

De engelen zeiden dat hij leeft. Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd, maar Jezus zagen ze niet.'

Toen zei hij tegen hen: 'Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?'

Daarna verklaarde hij hun wat er in al de Schriften over hem geschreven stond, en hij begon bij Mozes en de Profeten.

Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren.

Jezus deed alsof hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.'

Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen. Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun.

Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik.

Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en hij is aan Simon verschenen!' De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.

Overweging

Wordt u soms ook zo geraakt als de zon schijnt, het lentegroen er af spat en je de merel hoort die het hoogste lied zingt in de appelboom waar de bloesem als sneeuwvlokken verwaaien in de wind. Dit is voor mij psalm 150 " Alles wat adem heeft love de heer, het lied waarmee we deze viering begonnen. Een pracht van een loflied van de schepping op zijn schepper, waar de hemel en de aarde, het heiligdom van de Eeuwige samenkomen. Het geeft mij een gevoel van vrijheid en ruimte, blijheid, dankbaarheid ... adem-gevend aan al wat leeft.

Ik hoorde de merel ook zingen in het lentegroen bij de stilte tijdens de dodenherdenking, afgelopen woensdagavond. Het herdenken van alle oorlogs slachtoffers waarbij onze herinnering zo ontzettend geactualiseerd bij ons binnen kwam door de oorlog die nu gaande is in de Oekraïne.

De merel floot zijn lied door de mensenstilte heen en maakte mij hierdoor

extra duidelijk dat vrijheid , blijheid, dankbaarheid wel degelijk steeds opnieuw bevochten moet worden.

De tegenstrijdigheid van deze ervaring, die van de genietende vreugdevolle vrijheid en schoonheid en dan die gewonde, gebutste en gekwetste vrijheid die beide samenkomen in die ene schepping en Schepper.

Het haakt en schuurt als we die dubbele werkelijkheid in ons toelaten. Niet alleen door de oorlog in de Oekraïne maar het wordt ook zo concreet in al die andere huisverlaters die uit hun heiligdom gedwongen moesten vertrekken vanwege droogte, armoede, geweld, diefstal van grond, epidemieën, natuurrampen... met zoals tijdens de voorbereiding op tafel kwam, toch vooral als belangrijkste onderliggende oorzaak de zucht naar macht en gewin bij de zogenaamde groten van deze aarde, maar ook terug te vinden in de gehechtheid aan bezit en het vermeerderen ervan in onze eigen huiskamer.

Een van ons zei: Kijken we niet naar de scherven van de zogenaamde zelfredzaamheid van de mens. Al eerder hebben we gezegd dat de wereld op een kantelpunt staat als het gaat om een meer gelijkwaardige verdeling van welvaart en welzijn want dat is toch wat we willen.

Er lijkt wel een groeiend besef te zijn dat ook wijzelf de volgende vluchtelingen kunnen zijn... hoewel de ouderen van nu zoals de meeste van ons, geen natte voeten zullen krijgen door de stijging van de zeespiegel. Het zullen vooral onze kinderen zijn die met hun kinderen de wrange vruchten zullen plukken..

Maar kunnen we ons ook laten gezeggen door de natte voeten die de kinderen in Bangladesh nu al krijgen.

Het is blijkbaar heel moeilijk om ons daad-werkelijk open te stellen en voor de samenhang die de schepping is, ons gemeenschappelijk huis. Dit vraagt om een heel andere kijk op de problemen van deze tijd. We willen graag 'Verbinden' dit was ook het thema van vier mei, daar is iedereen het wel over eens maar om in samenhang over je eigen grenzen heen tot verbinding te komen dat is een **opgave** voor mensen die sterk geïndividualiseerd georiënteerd zijn. Ook ik weeg mijn eigen prive-belang af, ik kan bijna niet meer anders. Er zijn ook echt heel veel argumenten te vinden om de windmolen niet in mijn achtertuin te willen ook niet met mijn groene hart.

Als we de eeuwige loven zoals ook in psalm 104 omdat we ons 'thuis' en thuisgekomen voelen; in dankbaarheid, in vreugde en schoonheid kunnen we niet voorbij kijken aan deze gemeenschappelijk opgave die er tegelijkertijd in

verborgen ligt. Dat we de aarde steeds in Gods naam een nieuw gelaat mogen geven juist vanwege de Geestes-adem die wij voelen. Het is meer dan een uitnodiging...

We scherpten het daarom nog meer aan in de voorbereiding. We concludeerden: Het is niet de aarde, het is niet de wereld die vergaat, die verandert ... Het is vooral de mensensoort die het er moeilijk mee zal krijgen. De homo sapiens die zich zorgen zal moeten maken als hij/zij zich met name woonachtig in het westen blijft gedragen als homo consumen~~t~~ist met alle gevolgen van dien voor die mensen die aan de andere kant van de streep geboren zijn. En moeten we ons niet afvragen of het houvast van we lossen het wel op, de zo geprezen maakbaarheidsgedachte en die zelfredzaamheid van mensen of dat ons niet een schijnvertrouwen aanreikt. Door te bouwen aan het huis met alleen de beste en met de sterkste kinderen van de klas dan heb je nog geen garantie dat er ook plaats en voldoende ruimte is voor de anderen kinderen.

Het is dan ook niet eenvoudig, onze horizon kan verduisterd raken door de complexiteit van het wereldgebeuren, de vele meningen en de verschillende interpretaties van de feiten. We kunnen verstrikt en verstikt raken, verstarren en bevriezen, spanning tussen eigen belang en gemeenschappelijk belang.

Dan is er die andere weg, een weg van vertrouwen op die bron, van waaruit wij willen leven . Die onze levensadem geeft en die onze levensadem is... die ons vanuit dit fundament in beweging brengt .

In dit vertrouwen mogen we ook gewoon Emmaüsgangers zijn en blijven. Op weg zijn; vallen en opstaan, leven tussen twijfel en hoop; tussen Golgotha en Pinksteren daar waar we op deze vierde zondag na Pasen ook zijn...

Net als die leerlingen lopend de weg die Jezus van Nazareth ons zo menselijk voorging: in de noodkreet waarom hebt u mij verlaten... in het offer, lijden en sterven , om toch zo te kunnen worden een ademtocht van leven. Ik zal er zijn; de belofte van de eeuwige, de opstanding van Christus.

Als wij ons openen in dit vertrouwen kunnen wij geloven dat ook wij in het breken en delen van brood en wijn...hem niet alleen herkennen maar ook zo ook doen zoals hij; voorbij aan prive-bezit, aan puur eigenbelang, aan schijn-zelfredzaamheid... Wie zijn leven verliest om mijnentwil zei Jezus, zal het vinden. Een leerweg – niet makkelijk- van geven en ontvangen. Een weg van inkeer naar je hart en ziel, en heel concreet met en voor andere mensen in vreugde en verdriet. Het is als volstromen met levend water en gaan in de

Geest van liefde, adem gevend aan al wat adem heeft in de woning van de Eeuwige, zijn lof lied zingend, de toekomst herscheppend en blijft de merel zingen. *Amen stilte*

Bidden we samen...

Dat we geloven in de Eeuwige die liefde is,
die de aarde en die haar bewonen levensadem heeft geschonken,
Dat we kracht putten uit ons geloof in Jezus Christus
die met het ogenschijnlijke onmogelijke ... ons ten voorbeeld is.
Dat we vertrouwen op die Geest die ons bezielt
met levensmoed en levenswijsheid
in verbinding met de wereld om ons heen.
Dat wij geloven in elkaar
en zo het leven dat ons geschonken is gaande houden
keuzes kunnen maken die er toe doen
om te blijven staan in de glans, en de glorie van de schepping;
zo moge het zijn

2: Dienst van de tafel: Klaarmaken van de tafel, collecte

Lied: Dat wij volstromen met levend water...

rond de tafel waar wij verzameld zijn.

Eeuwige hier aanwezig rond de tafel waar wij bij elkaar zijn
Neem onze gaven aan en vorm ons tot mensen die doen als hij uw kind
De schepping helen... mensen verzoenen, vrede stichten

Tafelgebed Gezegend gij, in uw verborgenheid

Neemt en eet en drinkt,

Brood der vrijheid

Lichaam ons gegeven

Vrucht der wijnstok

Voorsmaak van zijn koninkrijk

..... Zo moge het zijn

Bidden we samen: Onze vader die in de hemel zijt

Uw naam worde geheiligd, uw koninkrijk kome

Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood

En vergeef ons onze schulden,

zoals wij ook onze schuldenaren vergeven

en leid ons niet verzoeking, maar verlos ons van den boze.

Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid

In eeuwigheid Amen

Vredeswens

Tredend in het voetspoor van uw zoon jesus van Nazareth,

Die tot ons zegt doe dit en denk aan mij, breek je brood en deel je levensadem

Schenk je hart, geef je leven

Wees mijn zachte kracht mijn lichaam en ziel in deze wereld

Dat wij zo leven als mensen van vrede

Wensen wij elkaar die vrede toe...

.....

Maak ons tot mensen die deelhebben aan uw gaven

En van harte delen,

Hier, nu geschaard rond uw tafel en straks als we weer verder op weg gaan.

Delen van brood en wijn muziek

Zang: O heer God erbarmend genadig

Eeuwige,

Wij leven op een kantelpunt van de geschiedenis
U heeft ons mensen geschapen naar uw beeld en gelijkenis
Hem/haar aangesteld als behoeder van onze lieve Aarde

Laat ons bidden voor moed, inzicht en kracht opdat wij deze prachtige planeet
behoeden en koesteren en haar gezond en wel kunnen doorgeven aan onze
klein-klein kinderen.

Bidden wij voor mensen die zoeken naar plaatsen in deze wereld waar zij veilig
zijn. Waar zij kunnen zijn zoals ze zijn en zij zich welkom mogen voelen.

Bidden wij voor kracht om ons open te stellen en daadwerkelijk hulp te bieden
aan mensen die vluchten voor de oorlog of vervolgd worden vanwege hun
geaardheid religie of politieke mening.

Bidden wij voor zieken, voor mensen in nood

1. dat zij de kracht mogen ontvangen om hun lot te dragen
2. dat zij niet gaan wanhopen als genezing zo ver weg blijft
3. dat zij troost en zorg mogen ontvangen van de mensen om hen heen
4. dat zij, als het uitzicht letterlijk dood loopt, zich mogen herinneren dat zij
staan geschreven in de palm van Gods hand

zingen wij: O Heer God, erbarmend genadig

Bidden wij op Moederdag voor alle moeders maar ook voor al die vrouwen en
mannen met en zonder kinderen, dat zij mogen moederen in liefde zorg en
respect voor al wat leeft in ons gemeenschappelijk huis van de Eeuwige.

Bidden wij voor de intenties die zijn voorgedragen------(voorlezen!)-----

In stilte leggen wij onze onuitgesproken gedachten aan u voor

Zingen wij: O heer God, erbarmend genadig

Wegzending en zegen

Laten wij dan van hier gaan, vol goede moed en vertrouwen in wat komt

In dankbaarheid, gesterkt door de kracht en de vreugde die ons geschonken is om betekenis vol te leven,

Dat wij in beweging blijven ook als onze ledematen stram zijn,

Ons leven te leven als in een lofzang op u.

Dan moge de Schepper van al wat leeft en ademhaalt ons leven zegenen en behoeden.

Mogen wij op onze beurt behoeden al wat leeft en ademhaalt.

Mogen wij ons daartoe gezegend weten: In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Leef met elkaar in die vreugde tot zegen voor God, de aarde en al die haar bewonen, nu en altijd.

Slotlied: Herschep ons hart....